

UUT'T OLDE VODDEN

De schole biejt'markplein hier
Door hek vrögger hèn egoan,
Zonder hékel want doar wier
An onze toèkoms wat edoan.

Ze zeien dat ut zó wèzen zol
Veur 'n jonge en een deern
Wee later wat wodden wol
Dee mos goed en vólle leern.
Willug richten wie de stèven
Op leern en ai oe dooran went
Kôj der ok plezier an belèven
Wat een lanteflanter neet kent.

Nötuurluk vólt ut neet met
Veur blagen daj ebonnen bunt
Moa as ze zich dr moar op zet
Wet zee dat ze ut bes kunt.

Toch was ik altijd bliej
As ut weer zoaterdag was
Dan hadde wiej twee dage vriej
Doar was ik met in mien sas.
Op moandagmargen hak wat de pik
Zoch ik vegeefs nòa mien elan
In de opgeruumdheid zat'nknik
Vólle kinder hebt doar las van.

Aw vacantie kregen haw ok schik
Smetten de pette in de loch,
Noe vriej'al wis ie neet stik
Hoè wied of iej goan moch.
Moar vacantie was in al'geval
Iets fijs; wieter hoas onbekend,

Moar scholen hadden ut al
Schoolmeisters waarn vewend!
Toch zeien de meisters steùdug
Dat vacantie veur kinder was,
De kinder hadden dat neùdug,
Moart tkwam eur goed van pas!

Was de vacantie weer vebiej
Dan mosse wie vanniej an slag
Dat vièl neet met; hadde wiej
Vól moeite met zon eerste dag.
Dat begrep de meister ok wel
Dee was meespat wel mètgoande
Al mosse ordluk maken ue stel.

De meisters doors veschil in
Zowel vrögger as nog heden,
Oew dr tegen vezetn hef gin zin
Dat wod dan ok mees vemèden.

Woorjn dat veschil beston?
Och ze heb zo'n eigen menier,
Waj goed of neet leuk von,
Zo wast ok op schole hier.
Toe'k in de vijfde klasse zat
Was door meister Van Apeldoorn,
En biej um wisse wiej dat
Iej heibel maken kon'n spoorn!
Dee meister kwam pas uut
"diens"
Doar wasse dan luitenant,
Zien anzeen gaf wat opziens
Wiej von'n um 'n betjen pedant.

Hee ging dr toè dan vanuut
Zien klasse hier in Vodden
Mos'tlompe uut; tzol absoluut
Een wèzeluk keurkorps wodden.

En ie könt'gleuven of niet
Hee hef ons nòa zien hand ezet
En kreeg ons almòal zo wied
Wiej werkten dr zelfs an mèt,
Lièten ons gewillug drillen
Wodn met'm hoas goeje mòatjes
De klasse leek ut zo te willen
tWaarn al hoas net soldatjes!

Boste veuruut, de rugge rech,
Zo zatte wiej in de banke
èèdje zo ezeg
En vanaf tgangp Bekekke ok onze
flanke.
En biej alles waw wieter deen
Lèzen, teikenen of schrièven
Ons lichaam van top tut teen
Mos in dee holding blièven!

En wiej wieren ok beschrèven
In'n'schif ston'n zn leerlinge
En heel de dag zolle ons geven
Goeje en slechte ànteikeningen.

Wiè met dat gedoè niks op had
Dat was de bövenmeister,
Denkluk vonne de "luit" een fat,
Hee was tegen dat geheister.
En wie hadn heel goed deur
Dat zee gin kammròojen waarn,

Ut botterden neet tussen eur
Dat hebben wiej vake ervaarn.
De bövenmeister kon tneet loaten
Um te bespotten met zien klas
Zol dr min-achtend över pròaten
Zei um datte een "dandy" was!

Onze meister dee gin slonzen wol
Kon twerk hier neet voltoojen,
De eerste wereldoorlog zol
Roet in ut etten goojen!

Ons land ging toè mobiliseern,
Zo zeej hoè gek ut kan lopen,
Dee meisters, allebeiè heern
Werden in "diens" eroopen.

De bövenmeister was op stang!
Soldoat wèen hadde neet
begeerd,
Had in diens ok gin hoge rang
Dóór waarn de rollen um-ekeerd!

De "luitenant" uut de vijfde klas
Zo wier toè en noe nog beweerd
Hef in diens te pas en te onpas
De bövenmeister e-koejeneerd!

Nötuurluk kuj oew af-vròagen
Of tat olmòol zomoar kan,
èn dat z'ons heb veur-elögen
tKan wè En dan lièg ik hier weer
vedan.